

Saa meget er gaaet bort; at dette ffete, ligger efter min Dverthyndning deri, at man for meget har indblandet sig i fremmede Betragtninger, som vi egentlig ikke i Henhold til de Overenskomster og Forhold, hvori vi iøvrigt befinde os, vare nødt til at indblande os i. Vi bør gjøre Alt, hvad vi kunne for at søge at forhindre, at [noget] Saadant ikke fleer for Fremtiden. Dette er Grunden, hvorfor jeg har stillet Forslaget til § 73. Jeg skal ikke her i dette Dieblif gjentage de Spørgsmaal, som jeg dengang stillede, de staae trykte i Tidenden og ere maaskee ogsaa i de Allerflestes levende Erindring; under enhver Omstændighed maae de upaatvileligt være i den ærede Justitsministers. Dersom Ministeriet imidlertid træder op og tager hvert af disse Spørgsmaal klart for, besvarer det ligesaa klart og siger: Her ere disse Farer fremdragne og belagte med Straf, det staaer klart her i Regeringens Forslag — ja, saa er det maaskee sandsynligt, at jeg ikke vil forsøge paa at føre mit Ændringsforslag igjennem; men jeg er bange for, det tilstaaer jeg, at Ministeriet da paatager sig et overordenligt stort Ansvar; thi jeg nærer meget stor Tvivl om, at nogen Dommer vil kunne benytte Paragraphen, som den er her i Forslaget, til at møde og med Alvor ramme de Tilfælde, jeg har sigtet til.

Under Nr. 61 har jeg stillet et Forslag, som er af mindre Betydning, og som egentlig staaer der mere som et Spørgsmaal saavel til den høitærede Justitsminister som til andre Medlemmer, der ere nøie inde i denne Lovs Betydning; det angaaer den Sikkerhed, der skal staffles fremmede Gesandter. Mig forekommer det, at man ikke kan staffe de fremmede Gesandter større Sikkerhed end alle andre Mennesker, naar de ikke ere i deres Dragt som Gesandter, eller befinde sig i deres Voliger, kort sagt, naar de ikke ere tilstede saaledes, at de maae være kjendte som Gesandter. Naar en Mand tilfældigt møder en Anden, som er klædt ligesom alle Andre, og som maaskee optræder med utvivlsom Uhvøisfthed mod de Indspøgte, da skal han ikke komme til at lide for hiins Mangel paa passende Opførsel, fordi denne er Gesandt; jeg troer ikke, noget Saadant er Tilfældet nu, og man bør heller ikke

ved Lov bringe det dertil. Dersom Lovforslaget imidlertid, som det i denne Henseende nu er, ikke fremkalder saadanne Farer, er jeg naturligvis ikke tilbøielig til at fastholde mit Ændringsforslag. — Mit næste Ændringsforslag er til § 85, og det er ogsaa omtalt ved 1ste Behandling. Jeg stiller under dette Capitel Kongen som en saa vigtig Deel af Forfatningen, at han staaer baade i og over den; som Repræsentant for Staten i dens Heelhed er han, om man vil, over Forfatninger, og som støttet paa Forfatningen og i Spidsen for den daglige Virksomhed, er han i Forfatningen. Jeg veed meget godt, at det er et Begreb, som er vanskeligt at opfatte, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at dette Begreb, saaledes klart opfattet, er en nødvendig Betingelse, saalænge man anseer det for en nødvendig Betingelse at have en Arveregent, der er tilstede paa Livstid. Der ligger i denne Nødvendighed ligeoverfor et meget ubvillet Samfund et Mysterium, som man ikke maa prøve paa at lette Sløret fra; om den Tid kommer, da Staten er mindre tjent med at have en Arvefonge end med en paa Tid valgt Præsident, skal jeg ikke indlade mig paa at udtale nogen Mening om. Det er en Kjendsgjerning, at til somme Tider er Staten organiseret paa een Maade og til andre Tider paa en anden; men saalænge man anseer det for rigtigt og nødvendigt, at et Arvedominium er tilstede, skal man ikke prøve paa at smulre den mysterieuse Betydning deraf bort; man skal holde Formen simpel og fast, saaledes at dette Dominium for det Almenes Die staaer som anerkjendt. Faren for, at der derved skulde udsolbes nogen overvættets Magt for den enkelte, ophøjede Mand, som ved sin Fødsel, eller ved det, der erstatter Fødselen, kan være kaldet til at staae i Spidsen for Staten, er borte, den troer Ingen paa, og det er godt, at det er saa, thi det er netop deri, Udviklingen bestaaer; men jo mindre man frygter denne Virkelighed, desto mindre skal man bryde Formen. Der er et Forslag fra andre ærede Herrer, som paa en vis Maade, eller, man kan gjerne sige tilbeels, gaaer ud paa det Samme, idet de nemlig ved deres Forslag gaae løs paa at sætte Kongens Stilling sondret i Spidsen for § 85. Dette Forslag fyldestgjør